

Abstrakt:

Práce se zabývá reflexí témat životního prostředí v expertním prostředí československých architektů v šedesátých letech dvacátého století. Životní prostředí se od konce padesátých let a zejména v letech šedesátých stalo frekventovaným tématem napříč různými odbornostmi. Českoslovenští architekti patřili právě k jedné z těchto skupin a během šedesátých let toto téma významně rozvíjeli. To se promítlo nejen do architektonické teorie, ale i konkrétních výstupů jako bylo založení specializovaného oboru nebo výrazným podílem na organizaci a účasti na mezinárodních setkání k problematice životního prostředí v rámci Evropské hospodářské komise OSN, UNESCO nebo Mezinárodní unie architektů. Kromě těchto přímých výstupů přineslo promýšlení témat životního prostředí také zajímavé teoretické koncepty, které zapadají do obecného intelektuálního milieu šedesátých let a dále ukazují na prozatím ne zcela prozkoumanou myšlenkovou bohatost československého intelektuálního a odborného prostředí. Architekti taktéž kriticky poukazovali na pokračující degradaci přírodního prostředí. Tato analýza, proto nadále ukazuje, že kontinuální problematický stav životního prostředí v době vlády komunistické strany nebyl způsoben nezájmem o toto téma ze strany odborných kruhů či jeho nedostatečnou reflexí.

Klíčová slova: architekti, architektura, životní prostředí, šedesátá léta, státní socialismus, expertní skupiny